



Bladet



- Vinets lov
- Möt våra MEP:ar
- Smaka på Stockholm
- Spaak och Edelstam

Miss
inte vår tävling
Hidden Secrets



ing.be

ING 

Have you just moved, or are you about to move, to Belgium?

In that case expert advice and support can be useful. That is precisely what ING can offer you for all your banking and insurance needs, even before you arrive. With ING you can benefit from a contact who

speaks your language and a dedicated Call Centre. What better welcome could you wish for? Have a try by calling one of our staff on +32 (0)2 464 66 64 or by surfing to ing.be/expat

ING Belgium SA/NV – Bank/Lender – Registered office: avenue Marnix 24, B-1000 Brussels – Brussels RPM/RPR – VAT BE 0403.200.393 – BIC BBRUBEBB – IBAN: BE45 3109 1560 2789 – Publisher: Inge Ampe – Cours Saint-Michel 60, B-1040 Brussels.

ING 

INNEHÅLL

- 3 Kommande aktiviteter
- 4 Ordföranden har pennan
- 5 Nya styrelsemedlemmar
- 6 Vintipshörna
- 7 Bokrecension
- 8 Hus i Frankrike
- 11 Vinets lov
- 14 Spaak och Edelstam
- 16 Borgmästarnamn i centrum
- 19 Hidden Secrets
- 20 Fabian Edelstam på Kulla Gunnarstorp
- 22 En annorlunda utflykt till Ardennerna
- 24 Nyfiken på ...
- 26 Västkusten = Bästskusten?
- 28 Intervju med Joakim Ceder
- 30 Möt våra MEP:ar
- 32 Smaka på Stockholm
- 34 KulturNytt
- 38 Kalles kaviar

Omslagsbild

Foto: Bo Caperman

Layout och produktion

Fadrian Wallenmark,
AD Builder, Höganäs

Tryck

Plan 2000

Svenska Klubben asbi kan nås via:

www.svenskaklubben.be
info@svenskaklubben.be

Château d'Argenteuil
5 Square d'Argenteuil
B-1410 Waterloo

Bankkonto: 953-0241905-53

IBAN: BE53 9530 2419 0553

BIC: CTBKBEBX



Kommande aktiviteter

13 oktober, 18.30

I serien "Möt våra MEPs": Bodil Valero, Miljöpartiet. På Beer Mania, chée de Wavre 174, 1050 Bruxelles. Se inbjudan sid. 30

18 oktober

I serien "Belgiens städer": Besök i Gent.

21 oktober

I serien Medlemmarna berättar : Ingemar Strandvik talar om svenska språkets roll i EU-samarbetet på Beer Mania, chée de Wavre 174, 1050 Bruxelles.

16 november

Föredrag av Christian Danielsson, generaldirektör för DG NEAR – EU:s generaldirektorat för Grannskapspolitik och utvidgningförhandlingar. På Beer Mania, chée de Wavre 174, 1050 Bruxelles.

23 november

I samorganisation med SIC: Möt svenska ambassadören vid OECD, Annika Markovic. På Sveriges EU-representation, Square de Meeûs 30, 1000 Bryssel.

8 december

I serien "Möt våra MEPs": Lars Adaktusson, kristdemokraterna. På Beer Mania, chée de Wavre 174, 1050 Bruxelles. Se inbjudan sid. 31



Facebook:
sv-se.facebook.com/svenskaklubbenbelgien

Nästa Bladet kommer i dec. Deadline den 15 nov.
Material skickas till: redaktion@svenskaklubben.be



Ordföranden har pennan

Bästa Svenska Klubben-vänner

Nu skriver vi mitten av september 2015 och sommaren lider definitivt mot sitt slut. Hösten är på intåg och regnfronterna avlöser varandra.

Jag hoppas att ni alla haft en fin sommar med goda möten och trevliga minnen. Självtillbringade jag, med delar av familjen, två veckor i Höganäs och två veckor på vår grekiska favoritö, Skiathos. Innan Grekland blev det ett kort besök på Västkusten. Det var några grader varmare på Skiathos än i Sverige.

Inom Svenska klubben har vi en spännande höst framför oss med många intressanta punkter på Aktivitetsprogrammet! Vi försöker hålla bredd i programmet och ni är naturligtvis välkomna med egna förslag till aktiviteter, eller hålla i en aktivitet själva.

Bortsett från ljuspunkter i både stort och smått är det två situationer som oroar. Den första, och viktigaste, är flyktingsituationen i en vidare bemärkelse som manar till eftertanke. Den 9 september höll EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker sitt linjetal i EU-parlamentet (huvudrubrik "Dags för ärlighet, enighet och solidaritet") om tillståndet i unionen 2015. Han ägnade en stor del av sitt tal med att beröra flyktingfrågan och underströk europeisk samling och europeisk solidaritet vilket kort kan sammanfatta hans meddelande. Vad kan vi göra? Ett första steg är att söka relevant information och att skaffa en upplyst uppfattning. Då tror jag också att vi lär oss att förstå och inse att bakom var och en som ni ser på bilder på flyktingströmmarna finns en individ som har ett namn.

Oro nummer två ligger lite närmre oss i Svenska Klubben. Det handlar om bidragen till Bladet. Vid årsmötet 2015 fattades ett gemensamt beslut om att fortsätta utgivningen av Bladet. Före sommaren gav vi ut ett nummer och förutom höstnumret, som du håller i handen, planerar vi ytterligare ett nummer före jul. Jag tackar för mycket uppskattade bidrag från engagerade medlemmar. Utan era bidrag skulle Bladet varit mycket tunnare. Men, ovanstående sagt, med de begränsade och få bidragen vi får in från medlemmarna riskerar vi att nästa Bladet blir mycket tunnare än de två nummer vi hittills gett ut under 2015.

Bo Caperman

Nya medlemmar i Svenska Klubbens styrelse

Namn: Jonas Lundqvist
Anlände i Belgien: 2003
Familj: Fru samt Philip 5 år
Gör just nu: Driver QED.eu

Jag kom till Bryssel hösten 2003 för att arbeta som handläggare på ett svenskt ledamotskon-tor i europaparlamentet. Efter knappt fem år lämnade jag partipolitiken och började arbeta som lobbyist på JKL:s kontor i Bryssel. Sedan några år tillbaka driver jag ett eget företag tillsammans med några vänner som anordnar events, både egna event där QED fungerar som en neutral plattform för policydiskussion kring ny politik och lagstiftning men också skräddarsydda event för företag och organisationer som vill göra sin röst hörd i Bryssel.

Vid sidan av familj, jobb och vänner ges sport ett ganska stort utrymme. Dessvärre främst som åskådare. Uppväxten lite utanför Skellefteå (Kusfors) kan nog förklara kärleken till Skellefteå AIK och hockey. Stödet för Malmö FF är inte lika naturligt men kan kanske förklaras av frånvaron av starka fotbollslag norr om Stockholm.



I Bryssel är det mest sannolika att jag återfinns på någon av Union Saint-Gilloises matcher när de kämpar för sin överlevnad i den belgiska fotbollens andradivision. Övriga sociala aktiviteter vid sidan av familjen innebär ofta en öl och politiska diskussioner i goda vänners lag på någon av kvarterskrogarna runt Chatelain. En av Belgiens verkliga fördelar är onekligen den väldigt inkluderande attityden bland människor. Många är expats och alltid öppna för att vidga sina vyer.

Engagemanget i Svenska Klubben ska bli oerhört intressant och jag hoppas att jag kan bidra med olika former av nätverksbyggande aktiviteter. Endera i form av något mingel, en after work eller ifall det finns intresse att dra ihop ett gäng som tillsammans tittar på fotboll.



Namn: Therese Ankerå

Hej, mitt namn är Therese och jag valdes in som styrelsemedlem i januari 2015. Mitt område är uppbyggnad och vidhållande av Svenska Klubbens hemsida. Med Svenska Klubbens hemsida är förhoppningen att nå ut till medlemmar och potentiella medlemmar, uppdatera om Svenska Klubbens aktiviteter, samt vad som händer i Bryssel och Belgien.

Fortsättning nästa sida.

Jag arbetar med global marketing på GS1:s huvudkontor i Bryssel. GS1 utvecklar standarder för varu- och informationsflöden som effektiviserar företags affärsprocesser och förenklar handeln lokalt och globalt. Innan dess jobbade jag med public relations på en kommunikationsbyrå i Bryssel och planerade och implementerade internationella kommunikationskampanjer.

Jag flyttade till Bryssel för ett traineeship i Europaparlamentet och fascinerades av stadens helt unika samlingsplats för olika nationaliteter och dess många möjligheter.

Bryssel är en charming stad; lite annorlunda och ganska så okonventionell och det tycker jag skapar en härlig atmosfär. Detta bidrog till att jag stannade kvar i Bryssel och efter ett par år här nu kan jag nog räkna mig som Brysselbo. Nackdelen med Bryssel? Uppvuxen vid västkusten i Sverige saknar jag ofta havet och närheten till naturen.

Jag tycker om att laga mat, spendera långa middagar med vänner, gå på konserter och träna yoga.

The Master of Bruges av Terence Morgan

Text: Lisbeth Ekelöf

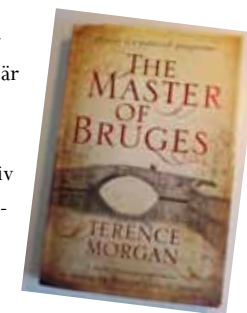
När man ser en bok med Brygge i titeln och bor i Belgien, så är det inte mycket att fundera över. Den hamnar i shoppingkassen.

Boken utspelar sig delvis i Brygge, men också i andra delar av nutida Belgien, Frankrike och England. Boken är historisk fiction om den tyske målaren Hans Memling som spenderade större delen av sitt liv i Brygge. Det handlar om medeltiden och hertigdömet av Burgund.

Vi får följa Memling såsom ung elev till målaren Rogier van der Weyden, hans kamp om överlevnad när van der Weyden dör och hur hans lycka ändras när han möter Karl den djärve, hertig av Burgund, som blir hans mentor. Han förälskar sig i hertigens vackra dotter Mary och använder henne som modell för ett antal tavlor med jungfru Maria som motiv. Han liv är för evigt förbundet med hertigen och tack vare honom får han många beställningar på tavlor. Han miste nästan livet när hertigen insisterade på att han skulle måla slaget om Nancy på plats. Slaget förlorades och hertigen dog. Av en tillfällighet blir han kontaktad mitt i natten med begäran om att hjälpa några flyktingar. Det är två gentleman från York, som varit tvungna att fly från England. Senare åker han till England för att avsluta en målning åt Sir John Donne, som påbörjades flera år tidigare men aldrig avslutades. Här blir han involverad i den känsliga affären mellan Edward IV, Richard III och prinsarna i Towern.

Hans Memling verkar ha varit lite överallt. När man tittar närmare på hans biografi, så inser man att hans verkliga liv inte var hälften så spännande som boken gör gällande. Det är i alla fall ett spännande sätt att involvera en historisk person i händelser som utspelar sig i samtiden. Boken ger också ett incitament till att titta mer på Memlings tavlor, som verkar fantastiska. Eftersom vi bor i Belgien så finns det fina chanser att göra just det. I Brygge finns ett Memling museum, och några av hans tavlor finns utställda på konstmuseet i Antwerpen.

Det är konstigt med namn som dyker upp. Ibland när man hör något namn på en plats eller person som man aldrig hört förut, så dröjer det inte länge förrän det poppar upp igen. Det händer med Rogier van der Weyden, som verkar ha varit en välkänd målare. En helg när maken och jag tog en tur till Leuven för att strosa i gamla stan, besökte vi St Peterskyrkan. Där fanns en triptyk som var gjord av okänd målare 'efter Rogier van der Weyden'. Säkert kommer detta namn att dyka upp igen, speciellt här i Belgien. Jag har förstätt att han var ganska känd.



Medlemmarnas vintipshörna

I en ny serie här i Bladet får Klubbens medlemmar möjlighet att rekommendera sina favoritviner.

Text: Ingemar Mikander

Först ut är ett av undertecknads favoritviner. Jag och min fru försöker i så stor utsträckning som möjligt enbart dricka ekologiska och/eller "biodynamiska" viner, öl, cider och andra spritdrycker. Vi har sedan fem år tillbaka fört en liten lista med våra intryck av alla sådana drycker vi köpt/provat och listan har nu nästan 200 inlägg.

Ett vin som vi ofta köper och gärna serverar när vi har vänner över för middag är *Château Petit Roubiés Picpoul de Pinet*. Det är ett torrt, fruktigt vin med tydliga citrontoner med en fin eftersmak för ett sådant ungt vin. Vinet passar bra som aptitretare eller till fiskrätter (min fru är pescetarian, så vi äter mycket fisk och skaldjur).

Vinet tjänar inte på att lagras, utan böt njutas direkt. Det har fått flera priser, senast guld i *Concours des Vins des Vignerons Indépendants 2015*.

Druvan Picpoul de Pinet kommer främst från området kring Rhône och Languedoc och odlas i liten omfattning (i Systembolagets ordinarie utbud finns det bara ett vin som består av picpoul: *Fleur de Vignoble* – 79 kr, artikelnr 2161).

Druvsorten håller dock på att bli mer populär tack vare förbättrad odling (druvan är känslig för svampangrepp) och modernisering av vinframställningen från den.

Inköpsställe: Colruyt

Pris: cirka 6 €

Har du ett vin som du varmt rekommenderar, skriv en liten recension av det och, om möjligt, var du köpte det och ungefärligt pris. Skicka recensionen till: redaktion@svenskaklubben.be

HUS I FRANKRIKE

LÄTT ATT KÖPA – SVÅRT ATT SÄLJA

Text: Jonas Lönnroth



Att köpa ett hus i Frankrike innebär för det mesta ett kort besök hos en notarie där handlingar går igenom på ett till synes systematiskt och korrekt sätt.

Det är först när ett hus ska säljas som man kan tvingas inse att man fått med en gris i säcken och att den grisen är notarien. Försäljningen kan bli en mardröm av långsam handläggning där den ena åtgärden efter den andra ska göras i en lång kedja och inga krav på effektivitet finns. Notariatsväsendet infördes genom Napoleons stora rättsreform 1804 där även domstolsväsendet omdanades och lagstiftningen kodifierades med bland annat Code civil. Tanken var god. Genom att viktiga avtal upprättas av en kompe-

tent jurist med särskild universitetsutbildning för ändamålet kan många juridiska oklarheter undvikas så kontrahenterna slipper framtida tvister. Notarien sköter bland annat det som inskrivningsväsendet sköter i Sverige, det vill säga ser till att ett förvärv av fastighet lagfars och registreras i olika register. Det som sköts snabbt och effektivt av svenska myndigheter ska tröskas i en oändlig massa steg av en överarbetad notarie i ett arkaiskt system med minimalt stöd av modern informationsteknik. Ingen idé att klaga, "I do it my way" säger notarien. Det är fransk kultur i ett land som har ett enormt behov av strukturella reformer men inte kommer någon vart på grund av tunga blockerande intressen – varav notarieskräet är ett.

Notarien ska dessutom utreda hur fastigheten ägs av nya ägare eftersom Frankrike har flera möjligheter till "régime matrimonial" beroende på vilket slags äktenskapskontrakt makar har. I Sverige finns bara ett vilket innebär att det inte finns några varianter på "le régime légal". Det är obegripligt för den franske juristen vars tankevärld formats av Code civil som är universums juridiska medelpunkt. Enligt instruktionerna för notariatsväsendet har notarien att med särskild noggrannhet utreda hur ägare vars äktenskapliga förmögenhetsförhållanden regleras av utländsk rätt påverkas av husförvärvet. Till tvåhundraårsminnet av notariatsväsendets införande kom år 2004 en bok på tusen sidor "Le notaire Latin". Ett stort kapitel handlar om notariens alla förpliktelser då han kommer in på internationella förhållanden.

Men internationell privaträtt är komplext och notarien nöjer sig ofta med att förutsätta att t ex svensk eller belgisk rätt fungerar som den franska – helt i strid mot jubileumbokens påbud. Här kan väldiga komplikationer uppstå – utan att de nyblivna fastighetsägarna har en aning om vad notarien ställt till med. Särskilt lockande för en fransk notarie är att föreslå att fransk familjerätt ska gälla för den i Frankrike belägna egendomen. Detta går eftersom Frankrike anslutit sig till Haagkonventionen av den 14 mars 1978 (som i övrigt bara Luxemburg och Nederländerna anslutit sig till) vilken innebär "dépêcheage", att den i konventionslandet belägna egendomen ska särbehandlas och lyda under landets familjerätt med någon av de olika äktenskapsregimer som lagen upptar. Kruxet är att inga andra länder än de nämnda godkänner sådan särbehandling av egendom belägen i ett visst land. Belgien gör det inte och Sverige inte heller. Men notarien "couldn't care less". Nu slapp han ju att ta reda på köparnas internationellt privaträttsliga situation. Och kanske köparna också slipper bry

sig om de avstår från att skilja sig eller dö så länge de äger fastigheten. Problemet uppstår vid bouppteckning. Då kan man stå inför situationen att en part hävdar att svensk familjerätt gäller, en annan att till exempel belgisk rätt gäller medan notarien hävdar att fransk rätt gäller. Dessa så kallade haltande rättsförhållanden går inte att lösa tvistevägen utan man måste komma till en överenskommelse som bortser från de inkongruenta rättsreglerna.

Räkna med att en husförsäljning kan ta upp till ett år – även om man kommit överens med en köpare om pris och övriga villkor. En fullmakt från en delägare till en annan kan ta sex månader att få fram från notarien. Den är fyra sidor lång och ligger färdig i datorn med bara smärre ändringar som behöver göras. Kanske finns inga lån på huset? Det spelar ingen roll. Kopia av eventuell skilsmässodom ska sändas auktoriserat översatt till franska till departementets hypotekskassa. Säljarna, som då de köpte huset bara behövde visa pass, behöver nu förete till franska översatta personbevis. De går att få på engelska från Sverige men detta godtas inte. På personbevisen ska föräldrarnas namn finnas med. Handlingarna ska förses med apostille av svensk notarius publicus innan de översätts av auktoriserad översättare. Ärendet är inte klart att gå till upprättande av akt förrän ett antal specialistundersökningar genomförts och levererats till notarien. Det gäller energi, asbest, bly, eventuell översvämningsrisk mm. Eftersom notarien inte initierar följande steg förrän närmast föregående punkt är klar – trots att de inte är inbördes beroende av varandra – kan han säkerställa att ärendet inte löper obehävt snabbt.

Den här tungrodda processen kan medföra att svenskar som velat sälja innan en återflytt till Sverige inte kommer åt att göra detta och där-

för råkar ut för svensk realisationsvinstbeskattning pga återflytten. Man gör nog därför klokt i att räkna med två år för att sälja egendom i Frankrike. Ett år för att finna en köpare och ett år för att få försäljningen hanterad av notarien.

Nu behöver det naturligtvis inte alltid vara så knöligt. Men svårigheten ligger i att veta om notarien arbetar snabbt eller långsamt. Söker man på nätet finner man att många i Frankrike är förtvivlade och frustrerade framför allt över årslånga handläggningar även av enkla boutredningar efter dödsfall där alla tillgångar är låsta.

Har man tur går kommunen in och utövar sin förköpsrätt (droit de préemption) vilket kan ske till det pris man kommit överens med en köpare om i ett compromis de vente (köpekontrakt). Åtgärden ställer krav på omfattande motive-

ringar av kommunen om varför man vill ta över fastigheten och vilka konkreta planer kommunen har för den. Tur säger jag eftersom kommunen är en kvalificerad köpare som har resurser att informera sig om fastigheten. Möjligen kan man därmed slippa en del av utredningsarbetet. Nämnas kan att kommunen bara kan gå in vid försäljning och inte vid gåva. Man kan också ha otur i turen om köparen väljer att överklaga kommunens förköp på den grunden att motiven för utövandet av förköpsrätten inte är tillräckligt klara. Rättsläget är oklart. Som säljare kan man alltså råka ut för en process mellan köparen och kommunen om kommunbesväret – le recours gracieux – utvecklas till en tvist inför domstol.

Frankrike uppfattar sitt notariatsväsende som en exportprodukt, gärna kopplat till lagstiftning inspirerad av Code civil. Men Sverige fick kodifierad lag redan 1734 och vi har ett väl fungerande lantmäteri sedan sextonhundratalet vars tjänster för den delen också är en exportvara. Vårt effektiva inskrivningsväsende borde också exportas men skulle förmodligen motarbetas av notariatväsendet. Det enda råd man kan ge är att överväga mycket noga om det verkligen är värt besväret att köpa hus i Frankrike och framför allt inte tro att Frankrike är ett modernt land med en fungerande administration. Till bekymren med notarier vid försäljning kommer franska myndigheters och försäkringsbolag oförmåga att notera adressändringar och den envisa motviljan mot att uppge IBAN-nummer för inbetalning av skatt och avgifter eftersom man förutsätter att gamla inhemska betalningsrutiner används. Att sköta betalningar från ett utländskt bankkonto är därför svårt.

Man kan njuta av Frankrike utan att äga hus där.



© Per Karlsson, BKWine Photography

VINETS LOV...

Text: L Jörgen Magnusson, ordförande i Munsänkarna i Bryssel

Att vinet har en lång historia är ju väl känt. Redan i Bibelns Gamla testamente skrev Syrak att "Vin är som livet självt för människan om det dricks i måttliga mängder. Vad har man för liv om vinet fattas?". Dessutom konstaterade han att vin är som vänskap – det blir bara bättre med åren.

Vad är det då som gör vin så spännande, så otroligt mångfacetterat och hur har det kunnat fascinera generation efter generation?

Detta var några av de funderingar jag själv hade när jag började intressera mig för vinets värld. Så kom jag i kontakt med Munsänkarna och bestämde mig för att lära mig mer om Bacchus fröjder.

Efter ett antal kurser, cirklar och provningar har jag försökt att förstå alla hemligheterna om det som gömmer sig i glaset. Jag trodde jag att jag lärt mig en hel del ända tills jag insåg att ju

mer jag lärt mig ju mer fanns det kvar att utforska och lära. Med andra ord så tar vinvärlden aldrig riktigt slut utan nästa kommande vinprovning är och förblir alltid lika spännande... Vad är då Föreningen Munsänkarna?

Munsänkarna är en ideell förening med syfte att öka kännedom och kunskap om vin och andra ädla drycker, samt verka för goda och måttfulla dryckesseder. Föreningen bildades 1958 och är idag en vinprovarorganisation med över 24 000 medlemmar. Vi torde med detta vara, om inte den största, så i alla fall en av världens största vinklubbar. Man bör i detta sammanhang

dessutom ha i minnet att vi kommer från ett litet och i princip icke vinproducerande land (numera med vissa begränsade undantag).

Verksamheten bedrivs huvudsakligen i Sverige men finns även i andra länder, t ex Spanien, Frankrike, Belgien, Österrrike och Japan. I våra över 160 sektioner runt om i världen träffas människor som vill lära sig mer om vin. Där hålls vinprovningar och vinutbildningar på olika nivåer.

Munskänkarna i Bryssel och vår verksamhet Munskänkarna i Bryssel har för närvarande drygt ett 100-tal entusiastiska medlemmar. Vi erbjuder vinprovningar och kurser på olika nivåer, från nybörjarnivå till avancerad nivå. Kurserna hålls på svenska och provningarna på svenska, engelska eller franska. Det känns väldigt roligt och entusiasmerande att höra våra kursdeltagare vittna om att det snabbaste och trevligaste sättet att lära sig mer om vin var att gå på en av våra kurser.

Vårt vinutbildningsprogram har tre olika steg - från grund för nya medlemmar - till mer avancerade för dem som nått längre.

Grundkursen (ett betyg)

Kursen riktar sig framförallt till nya medlemmar och tar upp vinets historia, vinodlingens och vinproduktionens olika faser, beskriver de europeiska vinländernas särdrag och lär ut den grundläggande vinprovningstekniken. Målet är, utöver att ge övergripande kunskap om vin, att deltagaren efter avslutad kurs ska kunna skilja mellan olika inslag som fruktsyra och strävhet i olika viner. Kursen omfattar normalt nio vardagskvällar/kvällslektioner.

Druvbetyg

Kursen är ett bra mellansteg mellan ett- och tvåbetygsnivån. På kurstillfällena ägnas tiden åt dels

teoretiska genomgångar om vinframställning dels åt praktisk vinprovning, där målet är att deltagaren efter avslutad vinkurs ska kunna skilja mellan viner gjorda av de vanligaste druvsorterna.

Tvåbetyg

Kursen vänder sig till dig som har kommit lite längre. Fördjupade teoretiska studier i vinets historia, druvsorter, vinodlingsområden och vinodlingstekniker runt om hela världen varvas med en ingående behandling av vinframställningens olika processer. Mängden självstudier, ”hemläxor” är avsevärt större än på ett-betygs-kursen. Den praktiska vinprovningen omfattar exempel på alla slags viner från hela världen. Målet är, förutom att ge en gedigen vinkunskap, att deltagaren efter avslutad kurs ska kunna analysera ett vin och bestämma dess ursprung, ålder, ingående druvsort mm. Kursen omfattar normalt tolv vardagskvällar/kvällslektioner.

Trebetyg

Kursen vänder sig till den riktigt erfarne vinprovaren, som har klarat två-betygsnivån. Av landets drygt 24 000 medlemmar kan i dag endast ett fåtal personer titulera sig som ”trebetygare”, vilket ger en fingervisning om provets svårighetsgrad.

Övriga kurser

Mousserandekursen, för den lite mer erfarne som vill lära sig mer om champagne och andra mousserande viner.

Vin- och matkursen, för alla som vill veta mer om sambandet mellan vin och mat.

När vi anordnar kurserna beror helt på intresse och efterfrågan. I höst startar vi en grundkurs i november. Alla kurser leds av våra egna medlemmar.

Vinprovningar

Förutom kursverksamheten anordnar vi även ett antal vinprovningar. Säsongen inleddes av en Sydafrika-provning och under hösten kommer vi att anordna en Pinot Noir-, en Kroatien-, en Spanien- och en Champagneprovning. Vi försöker att erbjuda ett såväl omväxlande som spännande provningsprogram.

Vid ett flertal tillfällen har vi haft samarrangemang med Svenska Klubben som jag förstär har varit mycket uppskattade. Det kändes därför extra roligt när Bladet frågade om jag ville skriva några rader och berätta mer om våra olika vinaktiviteter. Även om vi har många gemensamma medlemmar så förstår jag också att det finns många i Svenska Klubben som är intresserade av vår verksamhet som ju något förenklat går ut på att ”lära sig mer om vin, dricka vin och ha trevligt”.

Mer information:

www.munskankarna.se/bryssel/Hem.aspx

Här hittar du också e-postadresser och telefonnummer till styrelsen, som du är välkommen att kontakta direkt.

Vi finns även på Facebook ”Munskänkarna i Bryssel” med tips angående vin, kurser, provningar, vinresor mm.

Aktuellt just nu är en rad vinmässor och externa provningar som anordnas både här i Belgien och i Frankrike. Tips om dessa samt om olika vinhandlare finner du på vår hemsida. Det kan också vara bra att veta att om man flyttar kan man ta med sig medlemskapet såväl till Sverige som till ett annat land där det finns en Munskänkssektion.

Jag hoppas avslutningsvis snart få se även dig på en av våra kurser eller provningar. Vin är någonting alldeles speciellt eller som den gamle vinkännaren skrev på sin ålderdom ”Jag minns inte flickans namn och jag har för länge sedan glömt vad stället hette eller vad vi åt, men vinet var en Gevrey-Chambertin 1929...” ■

Svenska kören i Bryssel
söker tenorer och basar.
Kommande körresa till Wien i maj 2016.
Välkommen att kontakta
körledare Gunnar Gillfors.
gunnar.gillfors@svenskakyrkan.se
0473-23 21 13

Svenska kören
SWEDISH CHORALE BRUSSELS ZWEEDE KOOR

Svenska kyrkan
BRUSSEL



Spaak och Edelstam – ett litet resonemang

Text: Christian Juliusson (om Spaak) och Bo Caperman
Foto: EU-parlamentets presstjänst

Tisdagen den 23 juni 2015 överlämnades Fabian Edelstams porträtt av Paul-Henri Spaak till Europaparlamentet. På scenen hade vi vår svenska kommissionär Cecilia Malmström, Europaparlamentets President Martin Schulz, Antoinette Spaak som under sin yrkesverkssamma tid var framstående belgisk politiker och Europaparlamentariker, samt konstnären Fabian Edelstam. Undertecknade Christian Juliusson och Bo Caperman följde ceremonin.

Paul-Henri Spaak föddes 1899 och hade under sin aktiva tid ett flertal befattningar inom

belgisk och internationell politik. Till hans gärningar hör bland annat att han utformade stora delar av Romfördragen, de två fördrag som la grunden till dagens Europeiska Union.

Familjen Spaak

När Cecilia Malmström i sitt tal berörde Paul-Henri Spaak svenska ursprung, så nickade hans dotter Antoinette Spaak instämmande. För henne var det ingen nyhet att släkten - och namnet Spaak - kom från Sverige. Men för många, också bland oss svenskar i Belgien, torde detta vara mindre känt.

Det finns flera släkter med namnet Spaak i Sverige. I Paul-Henri Spaaks fall härstammar namnet från postmästaren och tullinspektören Elias Jonae Spaak i Uddevalla (död år 1728). Han tog sig namnet ”Spaak” när han skrev in vid Lunds universitet år 1683. Namnet är härlett från byn Spakås i Grevbäck socken, där Elias var född omkring år 1650 och där dennes far, Jonas Jonsson, var bonde.

Elias Jonae Spaak var gift med Elisabeth Wetterman med rötter ifrån Gränna. Det var deras son Magnus Spaak, född år 1699, som – kanske i besvikelsen över att inte få den postmästar-tjänst som han sökt – bestämde sig för att söka lycka utomlands, närmare bestämt i Bryssel. Där dyker han upp på 1720-talet, i hovet hos Maria Elisabeth av Österrike (1680–1741), ståthållare över Österrikiska Nederländerna. Magnus Spaak, som dog i Bryssel år 1768, var ff ff till Paul-Henri Spaak.

Mer om familjen Spaak finns att läsa i en artikel av Paul De Zuttere (*Famille Spaak*) i *L'Intermédiaire des Généalogistes*, n°385, Bruxelles, janvier-février 2010.

Harald Edelstam

Efter ceremonin frågade jag konstnären Fabian Edelstam om hans förhållande till den svenske diplomaten Harald Edelstam.
– Jo, det var min farfar, svarade han.
Mellan 1980 och 1981 studerade jag på SIDAS biståndsutbildning. Latinamerika stod högt på agendan och vi såg både journal-och TV filmer från kuppen mot Allende 1973. Framträdande i dessa filmer var den svenske ambassadören Harald Edelstam som blev en folkhjärte i Chile.

I korthet, juntan i Chile bryter de diplomatiska förbindelserna med Kuba. När den

kubanska flaggan halas på den Kubanska ambassaden i Santiago de Chile, hissar Harald Edelstam den svenska flaggan (på den just stängda ambassaden). Han gör detta framför ögonen på den juntaöverste som för befälet och därmed förklarar han området för svenskt territorium. Under drygt två och en halv månad räddar han mer än tusen människor från juntan. Han gjorde det ofta med livet som insats och att med sin egen auktoritet utmana militärerna.

Samtalet med Fabian fortsatte och jag nämnde likheterna i agerande med Raoul Wallenbergs och Per Angers gärning i Budapest 1944. Då berättade Fabian för mig att det inte var i Chile hans farfar första gången räddade människor från militärer och ockupationsstyrkor. Under den tyska ockupationen av Norge arbetade Harald som diplomat i Oslo och räddade både judar, motståndsmän och studenter undan ockupationsmakten. Han får då smeknamnet Svarta nejlikan.

Vi kan tillägga att ovanstående föregicks eller upprepades i Mussolinis Rom 1940, nazisternas Berlin och som sagt i det ockuperade Norge. Detta med liknande metoder som Raoul Wallenberg och Per Anger skulle använda senare i Budapest och Edelstam fortsatte detta i kalla krigets Warszawa, Sukarnos Indonesien, krigens Centralamerika fram till juntans Chile.

Harald Edelstam föddes 1913 och hans diplomatiska karriär är en del av 1900-talshistorien. Vill ni läsa mer rekommenderas Mats Fors bok *SVARTA NEJLIKAN, Harald Edelstam – en berättelse om mod, humanitet och passion*.

Vi avslutar med Harald Edelstams motto: ”Ge inte upp, stå på dig” ■

Bryssel-
kuriosa

Borgmästarnamn i centrum

Text och foto: Tomas Grönberg

När den nya bilfria centrumzonen invigdes kom Boulevard Anspach på allas läppar. Men många kanske inte vet vem gatan är uppkallad efter. Därför handlar nu denna den första artikeln, i en serie om Brysselkuriosa, om 1800-talsborgmästare vars namn dyker upp i centrala staden.

Listan över Brysselborgmästare härrör ända från 1300-talet, men de flesta namn som uppmärksammas i gatubilden är från 1830-talet och några decennier framåt, alltså tiden efter det att Belgien blev självständigt. De flesta av dem (alla män – hittills har inte Bryssel haft någon permanent kvinnlig borgmästare!) var involverade i dåtidens omfattande stadsomvandling.

Den förste borgmästaren sedan Belgien blev självständigt var Nicolas Rouppe (borgmästare 1830-38) Han har gett namn på det torg där Comme Chez Soi ligger. Ursprungligen från Rotterdam, var han först karmelitmunk men övergav det kyrkliga för liberal politik under de omvälvande franska revolutionskrigsåren. Han markerade sitt revolutionspatos genom att som hög tjänsteman i det då franska Belgien högtidligt fira årsdagen av Ludvig XVI:s avrättning. Rouppe fick också äran att vara värd för Napoleon (som då var förste konsul och inte förrän året därpå utropade sig till kejsare) på Laekenslottet den 21 juli 1803. Precis på dagen 28 år senare tog han som borgmästare för hu-



vudstaden emot Leopold I i samma slott, efter det att den nye kungen samma dag svurit sin installationsed på trapporna till kyrkan på Place Royale. Som många andra liberaler på den tiden var Rouppe en aktiv frimurare. Han bemödade sig särskilt om undervisning och var med om att bilda ULB – Bryssels fria universitet, oberoende av såväl stat som kyrka – eftersom den unga huvudstaden inte hade något högre lärosäte.

Adelsmannen Charles de Brouckère (borgmästare 1848-60) har gett namn till torget mitt i stan (alltså där Hôtel Métropole ligger) och därigenom också tunnelbanestationen som invigdes 1969. Ursprungligen från Brygge började han sin bana som bankman i Maastricht

men drogs, liksom sin yngre bror Henri (liberal premiärminister några år på 1850-talet), snabbt till politiken. Efter att först ha stött förslaget att slå samman den belgiska provinsen med Frankrike var han med och skrev Belgiens första konstitution och hade flera ministerposter när Belgien just blivit självständigt. Han var också mångsidigt aktiv utanför politiken, bl.a. som professor vid ULB och grundare av den belgiska nationalbanken. Men det är främst som en socialt engagerad borgmästare från 1848 till sin död 1860 som han har gått till historien. Han tog initiativ till att förbättra stadens vattentillförsel och det är nog därför han som minnesmärke över sig fick en fontän. Ursprungligen stod den vid Porte de Namur, men flyttades så småningom till Laeken.

Den person som mest förknippas med Bryssels urbana omvandling är förstas Jules Anspach (borgmästare från 1863 till sin död 1879, då

bara 51 år gammal) som i nära samförstånd med först Leopold I och sedan Leopold II verkade för att göra huvudstaden till en verklig europeisk storstad. Det moderna Bryssel är alltså baserat på hans idéer. Först och främst vad gäller arbetet med att täcka över floden Senne, som ju sträckt sig genom staden som en öppen kloak, men också att färdigställa de boulevarder vi har än idag. Inte för inte refererar man till honom inte bara som "Bryssels Haussmann" utan också som den viktigaste borgmästaren genom tiderna, om än förknippad med av och till alltför starka nypor och viss politikerkorruption. Redan samma år som han dog ändrade man till hans ära namnet på centrumets viktigaste gata, Boulevard Central. Men det räckte ju inte som hedersbetygelse. 1897 uppfördes en gigantisk fontän till hans minne mitt på Place de Brouckère. När metron byggdes på 1970-talet, flyttades den till sin nuvarande plats, alltså Square de Blindés där julmarknaden äger rum.

Forts. nästa sida





Under en medaljong med Anspachs porträtt finns inhuggen en allegori över Sennes över-täckning representerad av en naken kvinna!

Denna borgmästarexposé får avslutas med Charles Buls (borgmästare 1881-99). Det är nog knappt någon som lagt märke till namnet på den gata som är uppkallad efter honom – den som går från Grand-Place omedelbart till vänster om stadshuset. Men de flesta har nog stannat till och tittat på den moderna och porträttlika statyn på Place Agora där han sitter med sin hund i knäet. Ursprungligen guldsmed, som sin far, började Buls sin politiska bana som radikal flamsk kandidat och han ägnade mycken energi åt språk- och utbildningsfrågor, särskilt för kvinnor. Som borgmästare drev han igenom att alla poliser skulle tala både franska och flamländska liksom att gatuskyltarna skulle skrivas på bägge språken. Han opponerade sig mot Leopold II:s alltför megalomana stadsomvandlingsplaner och lyckades därigenom bevara flera av de medeltida kvarteren i centrum. Det är också Buls som kulturminnesskyddade Grand-Places fasader och ordnade budgeten för en gedigen 40-årig renovering av såväl torget som stadshuset. Till glädje än idag för oss som bor här och alla besökare. ■

Ledig post

Vi har från styrelsens sida sagt att Svenska Klubbens publikation Bladet är medlemmarnas publikation. Som vi tidigare meddelat har vi tillsatt en redaktionskommitté som uppmuntrar medlemmarna att skriva i Bladet samt även går igenom inskickat material inför varje nytt nummer.

För att ytterligare stärka medlemmarnas delaktighet i Bladet utlyser vi därför posten som medlemsrepresentant i redaktionskommittén.

Har ni ytterligare frågor, skicka e-mail till: ordforande@svenskaklubben.be

Ansökningar till posten skickas till: redaktion@svenskaklubben.be



Maria Save blev den första att pricka rätt på förra "Hidden Secrets".

Hennes svar lyder: "Det gömda konstverket heter La Rivière av Aristide Maillol och finns i Le Jardin de Sculptures intill Les Musées Royaux des Beaux-Arts."

På frågan om hur hon kom på det svarade Maria: "Jag bor alldeles nära Grand Sablon och gick förbi den lilla fördrömda parken varje morgon på väg till arbetet så det var mest lite tur egentligen."

Tur eller ej - Vi ger Maria en applåd och ett års medlemskap i Svenska Klubben 2016.

Nu kommer vi till nästa utmaning.

Var hittar vi den här lilla kullerstengsgatan och vad heter den? Troligtvis är den från senare delen av 1600-talet. De som bodde här en gång i tiden var säkerligen enklare hantverkare eller arbetare.

Skicka svar senast 15 november 2015 till: hiddensecrets@svenskaklubben.be



Foto: Bo Caperman

Fabian Edelstam på Kulla Gunnarstorp

Text och foto: Bo Caperman



Mellan den 7 augusti och den 5 september 2015 ställde Fabian Edelstam ut sina verk på Pierre & Peters Interiör / Roos & Co. på Kulla Gunnarstorp i Skåne. Istället för att visa sina verk på vita galleriväggar ställde Fabian ut i en interiörbutik med hög och klassisk stil. Jag fick tillfälle att se utställningen när jag var hemma-på semester.

Det var intressant att se verken i en typ av hemmiljö. Verken kategoriseras som en blandad teknik där konstnären använder sig av foto eller klassisk målning och mosaikteknik.

Bakgrunden kan vara allt från en välkänd klassisk målning som "Damen med slöjan" av Alexander Roslin till ett foto på en ung Mick Jagger.

"Damen med slöjan" känner jag till från min barndom och bilden på Mick Jagger är sannolikt från tiden runt 1964 då Rolling Stones spelade på Baltiska Hallen i Malmö. Stenarna besökte då även Radio Syd som var Sveriges enda reklamfinansierade radiokanal och sände på FM-bandet från en båt som låg på internationellt vatten mellan Malmö och Köpenhamn. Men det är en helt annan historia.

Varför inte använda sig av Harper's Bazaar? Kvinnan på bilden är Dee Hartford som var gift med filmregissören Howard Hawkes. Hawkes gjorde bland annat filmen "The Big Sleep/Den stora sömnen" från 1946. Humphrey Bogart och en mycket ung Lauren Bacall hade huvudrollerna. Filmen står sig fortfarande och deras dialog är oslagbar. Filmen baserar sig på den hårdkokta deckarens "ursprungsförfattare" Raymond Chandlers bok med samma namn.

På annat ställe i Bladet skriver jag om Harald Edelstam och Paul-Henri Spaak. Fabians inspiration till Paul-Henri Spaak porträttet kom från diskussioner rörande ledande personligheter i internationella organisationer. Fabian berättar: "Jag kom att fascineras av dennes patos, drivkraft och livsöde, och mot bakgrund av den nu pågående, djuplodade krisen i Europa kändes det angeläget att med ett porträtt erinra oss eldsjälur av Paul-Henri Spaaks kaliber."

För den som är intresserad, delar jag gärna av mig med mer av bilder på Fabians verk och även lite filmklipp från när Stenarna besökte Malmö. ■





En annorlunda utflykt till Ardennerna

Text: Henric Weyde
Foto: Bo Caperman

Det finns ett antal relativt orörda byar i södra Belgien och många av dem ligger i helt fantastiska omgivningar. I dessa byar finns det restauranger och kaféer, möjligheter till övernattninng och utstakade vandringsleder. De lokala turistbyråerna kan ge besked.

Det finns en uttömmande guide *Des plus beaux villages de Wallonie* (ISBN:078-2-87415721-9)

Några rekommendationer:

Celles – Commune de Hoyot, Province de Namur

Turistbyråer: Celles: 082-66 62 67

Hoyot: 082-67 69 62
Avstånd: Crupet 25 km.

En by i botten på en floddal med typiska hus i kalksten, Benediktinermunken Saint-Hadelin kom hit på 600-talet. Pilgrimskyrkan från 1000-talet i typisk romansk-stil, som den tillämpades i Meusedalen, är tillägnad Saint-Hadelin. I kyrkan finns ett vackert relikskrin. Kyrkan är klassad som kulturarv.

På torget finns hotell och restaurang. La Cache (Chemin de Croix – korsväg) går genom skog och över kullar och leder till Saint-

Hadelins eremitage. Alldeles vid ingången till byn står en tysk Panther - pansarfordon från Ardenneroffensiven vintern 1944. Den tyska offensiven kom hit men inte längre. Legenderna berättar att lokalbefolkningen påstått att vägen till Dinant och Meuse var helt minerad. Troligen var det snarare brist på bensin som fick stop på pansarkolonnen. Går du en vandringsled upp på höjdstreckningen kommer du till en bondgård som förstördes av artillerield tre gånger av, i omgångar, av båda de stridande trupperna.

Inte långt från Celles ligger 1300-tals slottet "Château de Véves". En andra pilgrimskyrka Foy-Notre-Dame ligger också i området. En staty av Jungfru Maria med undergörande kraft hittades 1609 hängande i en ek. Kyrkan byggdes 1624. Innertaket har en exceptionell utsmyckning med 145 inramade målningar från 1600-talet.

Mozet, Commune de Gesves, Province de Namur

Turistbyrå: 0479-23 39 16

Avstånd: Crupet 16 km.

Ännu ett fint exempel på kalkstenshus i lokal stil. Byn ligger i det stora skogsområdet mellan Saint-Hubert och Han-sur-Lesse. I närheten finns flera grottor utöver den i Han-sur-Lesse. Bok-byn Redu ligger också i närheten.

Bygatan går från Kyrkan till Château de Mozet. Slottet har fortfarande en 1600-tals karaktär även om delar av slottet har byggts om sedan dess. Det finns också en storbondgård vars torn är daterat till 1614. Gården i sin helhet byggdes alldeles i början av 1600-talet och är kulturarvsskyddad. Runt byn finns många utstakade leder och över områden runt Goyet fanns flera små smedjor med metallhantering, som delvis levde kvar till 1960. Idag kan man hitta rester av

denna verksamhet i sluttningar i skogen. I byn finns utmärkta B & B.

Crupet – Commune d'Assesse, Province de Namur

Turistbyrå i Assesse: 088-66 85 78

Avstånd: Mozet 16 km, Celles 25 km.

Byn ligger i en dalgång med sina stenhus från 1500- till 1800-tal. Alldeles utanför byn ligger ett medeltida kärntorn, Château de Carondelet, omgivet av vatten. Uppe i byn ligger Mårtenskyrkan med sin prästgård. Prästen Jules Gérard, lät 1900 till 1903 med hjälp av byborna bygga grottor med scener ur den helige Antonius av Paduas liv. Det behövdes 300 ton sten och cement för bygget. I grottorna finns det 22 statyer i gips, brons och gjutjärn – en verklig kuriositet. Slottet och kyrkan är kulturarvsskyddade. Det finns 13 utstakade vandringsleder runt Crupet och ett antal restauranger och möjligheter till övernattninng. ■



I den nya artikelserien "Nyfiken på..." börjar vi med att komma Sofie Gardestedt in på livet!

För de flesta svenskar i Bryssel är Sofie känd från de tio år hon var direktör vid Sydveriges Europakontor som var SydSams representation i Bryssel, en samarbetsorganisation mellan våra sex sydliga län – Jönköping, Kronoberg, Kalmar, Blekinge, Halland och Skåne. Men, som för många av oss, hade hon inte tänkt att hon skulle stanna så länge i Bryssel som hon har gjort.

Berätta lite om dig själv och om varför du kom till Bryssel.

Nyfiken på världen, ansökte jag för 20 år sedan om en praktikplats på Europakommissionen via Kommerskollegium. Detta var samtidigt som jag höll på att skriva min magisteruppsats i statsvetenskap, Tillsammans med en handfull svenska praktikanter kom jag hit när Sverige inte ännu var EU-medlem.

När Sverige sade ja i folkomröstningen, blev jag erbjuden förlängd tjänstgöring i Kommissionen. Det var jättespännande att få stanna här i Bryssel dit intressanta personer från hela världen ständigt strömmar!

Hur var det att arbeta med att marknadsföra Sydsverige genom arbetet som SydSams direktör?

Det var en fantastisk tid, lärorik för mig, mina uppdragsgivare och alla intressenter i vår region. Vi var med och skapade politik som ännu påverkar vår region genom de förtroendefulla



relationer vi etablerade med nyckelpersoner i EU:s institutioner och ute i Europa.

Mina första år här var spännande, speciellt när så många hemma ville lära sig så mycket och vi fick allt tätare besök av svenska intressegrupper. Det var ett pionjärarbete! Sverige hade ju även ekonomiska mål för EU-medlemskapet. Med anledning därav inrättades tre tjänster vid Exportrådet och Sveriges representation, varav en blev min. Vårt uppdrag var att lotsa svensk industri och företag in i EU-finansierade upphandlingsprocesser.

Tillsammans med regionrepresentationer från

hela södra Östersjöområdet byggde vi upp en fin samarbetsstruktur och mycket finns att berätta och vittna om från dessa år. Tyvärr föll det sydsvenska samarbetet samman då Skåne övertog ordförandeskapet i SydSam och det gemensamma Bryssel-kontoret lades ned. Det var beklagligt.

Du har gått från att arbeta inom lobbying/affärsverksamhet till att arbeta med dans. Hur kom det sig att du tog det steget?

När det sydsvenska samarbetet föll sönder, hade jag redan en etablerad aktivitet i en helt annan sektor att dyka ner i på heltid. Sedan dess har jag arrangerat ett tiotal dans- och fitnessresor över hela världen för ett tusental personer och i princip dagligen arrangerat danskurser, fester och events här i Bryssel för många tusen fler.

Vad har varit svårast med att etablera dig som företagare i ett annat land?

Jag tänkte aldrig på att själv driva företag. Det är en utveckling av min hobby. Efter några år med stillasittande arbetsdagar följda av representations- och vän middagar hittade jag till den latinska dansen som en härlig avrundning på dagen med rörelse och umgänge i ett!

Egentligen innebär det inte ett så stort kliv från det jag tidigare gjort rent arbetsmässigt då jag alltid arbetat som informatör och kommunikatör, med att bygga relationer, och att arrangera events. Nu gör jag i princip samma sak inom en annan bransch, fortfarande med internationell anknytning då deltagarna är en blandning expats och belgare, av alla åldrar. Den kompetens och de metoder jag använt i mitt tidigare yrkesliv kommer väl till pass.

Konkurrensen har också ökat och det finns nu många arrangörer. En känslig punkt i min "hobby- och underhållningsbransch" är att

omgivningen kan ha svårt att förstå att det är en inkomstkälla som alla andra branscher. De kommer ju för att roa sig till festen, resan, kursen, när deras arbete är klart.

Stora events och långa kvällar i tjänst kräver mycket energi. Jag har nu dragit ner en del och arrangerar framförallt sedan 2009 zumbakurser. Nu finns det väl ingen som missat detta fenomen som har 15 miljoner adeptor världen över. Zumban ger en så härlig energi- och glädjekick!

Jag kan intyga att Zumba är en fantastiskt rolig träning i form av dans! Det hålls nu kurser runt om i Bryssel. Själv går jag på lördagskursen då barn och vuxna har zumbakurs samtidigt (dock med skilda lärare). På så sätt blir det en familjeaktivitet! Danskurserna är också en mötesplats där många som anlänt ensamma till Bryssel finner vänner och ett roligt och samtidigt nyttigt socialt liv!

Har du något gott råd till den som skulle vilja etablera sig som egenföretagare i Belgien?

Gå igenom ekonomin med en revisor som kan visa på företagandets villkor. Tänk på vilken målgrupp du ska rikta dig till. Överväg noga eventuella samarbetspartners och om du är tveksam: starta företaget ensam. En bra idé räcker inte oavsett var du är; att vara entreprenör är ett äventyr som kräver självständighet och initiativkraft, mod och uthållighet. Livet är för kort för att inte prova på olika saker!

Tack för intervjun. Hur går man till väga för att komma i kontakt med dig?

Antingen via epost:
info@danceandzumbafun.com
eller via min hemsida:
www.danceandzumbafun.com

Västkusten = Bästkusten?

Text: Susanne Åkerman Foto: Bo Caperman, Fadrian Wallenmark



Bohusläns kala klippöar och det salta vattnet är så lockande. Men vad skall man göra där när det regnar? Vilka smultronställen kan locka till besök?

Gunnebo slott i Mölndal är ett sådant. Långamt går man upp för backen längs den pampiga välansade gången mot slottet där träden är precisions-klippta i koner. Imponerande! Väl uppe kan man få en engagerad guidning inne i slottet där en gång Sveriges rikaste man, grosshandlare John Hall 1735-1802, tillbringade några somrar. Hans fru brukade ha kavaljerer (unga män) som mot att de för henne läste po-

esi och prosa fick mat och logi. Kanske något att återuppliva om man har ett stort hus? Arkitekten skapade både hus och trädgård och formgav stolarna till respektive rum. Senare förföll det för familjens förmögenhet fick ett tragiskt slut. Nu återställs allt och det är en härlig miljö där man också kan njuta en god måltid.

I Mölndal finns en å, som kastar sig ned för berget till "Kråkan" och häromkring kan man strosa i en renoverad gammal bruksmiljö. Hantverkare som kan laga gamla fönster och göra gammaldags tapeter ihop med museet som visar Lindomestolar är lockande.

Besök i Skärhamn, där Nordiska Akvarellmuseet finns, är värt en resa. Att sedan, den dag det är solsken, gå till fiskaffären i närheten och beställa en fisksoppa eller pinfärska räkor och njuta på deras veranda alldeles vid vattnet är just det där speciella med Västkusten.

På ön Mjörn, norr om Tjörn, finns säteriet Sundsby, där Margareta Huitfeldt med familj levde på 1600-talet. Det var hon som uppfyllde sin sons önskan att förmögenheten, som han skulle ha ärvt, om han inte dött för tidigt, skulle ge möjlighet för mindre bemedlade ungdomar att studera vid gymnasier och högskola. I denna lummiga fridfulla miljö kan man njuta och bli guidad om dess historia.

Ett besök på Marstrand känns om ett måste. Idyllen med kullerstengator och det ståtliga Societetshuset, som tack och lov räddades från rivning, och kaffe med dopp på Bergs bageri. Oscar II hade här sitt hov och här fick de första judarna i Sverige slå sig ner. Att vandra upp till fästningen och låta blicken glida över västhorisonten är en njutning. Sedan ett dopp i havet, förstås.

När det börjar bli kväll kan man ta in på Tofta Herrgård. Där finns god mat och teaterföreställning i magasinet. Kända verk av Strindberg och Ibsen, spelas upp mitt ibland publiken. Spänningen i Strindbergs Fröken Julie är en upplevelse. ■



Intervju med Joakim Ceder

Text: Ingemar Mikander

Joakim Ceder driver Restaurangen på Åttan vid svenska EU-representationen, Square de Meeûs 30, 1000 Bryssel, sedan början av 2014. Restaurangen erbjuder en varierad skandinavisk lunchmeny där maten lagas från grunden. Det erbjuds även catering för bufféer, smörgåsbord, tårtor, smörgåstårter med mera till både representation och privatpersoner. Under tecknad satte sig ner för en intervju med Joakim för att lära känna honom lite.

Berätta lite om dig själv och hur det kom sig att du öppnade upp en restaurang här i Belgien.

Jag har länge varit verksam inom hotell- och restaurangnäringen. Fram till början av 2013 var jag militärkock i Afghanistan. Efter fem år "där borta" kände jag att det var dags för en paus och sedan en ny utmaning. I september det året såg min bror en annons för den här restaurangen.



Jag ansökte och fick i november 2013 uppdraget att öppna i januari året därpå.

Din fru är från Ungern. Hur träffades ni?

Vi träffades på ett japanskt kryssningsfartyg där vi båda jobbade. Därefter bodde vi i Yokohama i tre år. Nu bor hon i Ungern och vi pendlar regelbundet i båda riktningarna.

Hur är det att ha ett företag inom restaurantsektorn här i Belgien jämfört med Sverige?

Det är fler lagar och regler, så en bra revisor är ett måste. Också när det gäller språken kan revisorn hjälpa till. Jag fick hjälp av personerna bakom Stockholm pizza för att hitta leverantörer och grossister, vilket underlättade när jag skulle starta restaurangen eftersom jag bara hade två månader på mig. Det ekologiska utbudet här i Belgien är betydligt mindre än i Sverige, vilket försvårar möjligheten att servera "KRAV-rätter".



Hur går du till väga för att skapa och finna inspiration för din meny (och rätter)?

Jag planerar för ett schema och rätter för fem dagar. Varje dag serverar vi alltid en ny vegetarisk och en ny köttrett och sallader. Varje vecka försöker jag komma på nya varianter och kombinationer beroende på vad som faller mig in. Senast var det "Gubbpesto" bestående av ägg, ansjovis, gräslök och skirat smör som var riktigt gott. Närmast kanske det blir en "kärring"-variant på den.

Vilken är din favoritråvara och varför?

Lök. Det är en underskattad grönsak som har många egenskaper. Tunna rödlöksskivor som har lagts i isvatten, blir krispiga och får en mildare smak som passar väl i sallader. Att servera lök vid sidan om istället för i en rätt i form av t.ex. lökringar, ger ett helt annat lyft. Den går utmärkt att ångkoka, vilket är bäst för laxpuddingar.

Vad ser du för nya trender inom matscenen generellt och i specifikt i Sverige?

Den mer komplicerade matlagningen – molekylär – kommer mer och mer allt eftersom fler kokar lär sig laga på det sättet och den nödvändiga utrustningen blir billigare. En del pratar om långkok och dylikt men det tror jag

inte privatpersoner hinner med att göra i större utsträckning.

Vad tycker du om den belgiska matscenen och har du en favoritrestaurang här i Bryssel?

Det är definitivt billigare här än i Sverige och man kan få tag på riktigt fint kött. Dock har jag inte hunnit gå och äta mycket på restauranger, så jag har ännu ingen favorit.

Har du en favoritrestaurang i Sverige?

När Melker Andersson står i köket blir det bra mat. När jag senast bodde i Stockholm så var Fredsgatan 12 en klar favorit.

Vilken är den bästa rätt du någonsin smakat?

Jag åt perfekt tillagad tonfiskstek från en nyfångad tonfisk när jag semestrade på Hawaii för många år sedan. Den hade en god lokal kryddning som var suverän.

Tack för intervjun. Det har varit både intressant och kul att lära känna dig. Hur kommer man i kontakt med dig?

Antingen via mobil: 0471 50 72 43 eller e-mail: mail@joakimcedercatering.com. Hemsida: www.joakimcedercatering.com

Möt våra MEP:ar

2014 kom det in 20 ledamöter från Sverige till Europaparlament. Vi har därför börjat

en ny runda av vårt uppskattade program "Möt våra MEP:ar"

Möt Bodil Valero.



Bodil Valero sitter i parlamentet sedan 2014 och är ledamot av utskottet för Utskottet för medborgerska fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE), Utskottet för framställningar (PETI), Underutskottet för säkerhet och försvar (SEDE) och ersättare i Utskottet för utrikesfrågor (AFET).

Bodil inleder med att tala om "Global rättvisa". Därefter blir det tillfälle för frågor från och diskussion med deltagarna.

Vill du veta mer om Bodils jobb så gå in på www.mp.se/bodil

Det går bra att ta med vänner. Välkomna till en intressant kväll!

Tid: Kl 19.00 tisdagen den 13 oktober 2015.
Vi börjar med mingel och dryck till självkostnadspris kl. 18.30.
Plats: Beer Mania, Chaussée de Wavre 174, 1050 Bruxelles
www.beermania.be/allnewbm.php
Inträde: Ingenting, men du betalar själv för vad du beställer i baren!
Anmälan: aktivitet@svenskaklubben.be (med "MEP-möte" som ärende).

Möt Lars Adaktusson.



Lars Adaktusson sitter i parlamentet sedan 2014 och är ledamot i utrikesutskottet, utskottet för mänskliga rättigheter och ersättare i transportutskottet. Han är även medlem i delegationerna för relationer med Afghanistan samt Bosnien och Hercegovina.

Lars Adaktusson kommer att tala om sitt arbete för mänskliga rättigheter i utrikespolitiken. Därefter blir det tillfälle för frågor från och diskussion med deltagarna.

Vill du veta mer om Lars jobb så gå in på www.adaktusson.eu eller Facebook-sidan "Lars Adaktusson".

Det går bra att ta med vänner. Välkomna till en intressant kväll!

Tid: Kl 18.00 tisdagen 8 december 2015.
Vi börjar med mingel och dryck till självkostnadspris kl. 17.30.
Plats: Beer Mania, Chaussée de Wavre 174, 1050 Bruxelles
www.beermania.be/allnewbm.php
Inträde: Ingenting, men du betalar själv för vad du beställer i baren!
Anmälan: aktivitet@svenskaklubben.be (med "MEP-möte" som ärende).



SMAKA PÅ STOCKHOLM

Text: Jan Frydman

Stockholm är en av världens vackraste städer. De som inte tror mig kan alltid kolla i mera objektiva (jämfört med undertecknad) Guide Michelin, som i sin "Main Cities of Europe", helt enkelt kallat staden "the most beautiful city in the world". Jag noterar också att en amerikansk undersökning korat vår huvudstad till den sammantaget näst bästa i världen att bo i (efter Helsingfors... är de verkligen helt säkra på det?!). Men Sveriges huvudstad är inte bara en vacker och välordnad stad. Stockholm har också sedan några år tillbaka (knappt 15, skulle jag säga) utvecklats till en matstad av hög internationell klass.

Faktum är att restaurangnäringen fullkomligt exploderat i Stockholm, och det är något som såväl "foodies" som media världen runt uppmärksammat med gastronomisk turism och stort uppslagna artiklar om den nya "gourmet-staden". Och numera är det inte längre bara en liten grupp människor som går ut och äter. Nej, intresset för livets goda har ökat kraftigt och mat- och restaurangkultur har nästan

blivit som en folkrörelse, som en av stjärnkrögarna nyligen påpekade i en intervju. Nya restauranger, den ena tjugigare eller häftigare än den andra, öppnar varje vecka någonstans i stan; trots detta blir det inte lättare att hitta ett ledigt bord. För mig som växt upp i Stockholm känns detta lika ovant som välkommet. Det är förstås roligt att denna viktiga kultur upptäckts så att den matintresserade slipper resa utomlands för en fin upplevelse på krogen.

Michelin, som tidigare inte ägnat vår stad särskilt stort intresse, har också sällat sig till beundrarna. Även om Guide Michelin inte är den enda måttstocken på bra restauranger (nej, numera finns ju även FrydmanGuides!) kan det vara intressant att kika i den. I sin Guide för 2015 inkluderas hela 75 restauranger i guiden, varav hela tre stycken tvåstjärniga restauranger (Mathias Dahlgrens **Matsalen på Grand Hotel**, **Frantzén** i Gamla Stan, samt **Oaxen**), och hela sex restauranger med en stjärna (Mathias Dahlgrens **Matbaren** på Grand Hotel – ja, nu har Grand Hotel faktiskt två stjärnkrogar under samma tak, och dessutom den fantastiska **Cadierbaren** där man också kan äta gott i mondän miljö, **Esperanto**, **Ekstedt**, **Gastrologik**, **Operakällaren** och **Volt**). Dessutom föräras åtta restauranger med en Bib Gourmand.

De klassiska restaurangerna är fortfarande bra! Så själv äter jag fortfarande min fredagsmiddag på **Operabaren**, och det har jag gjort sedan 1982, så man börjar kunna menyn vid det här laget. Då börjar jag gärna med en Öjebytoast, alltså en rostad brödskiva med kräftstjärtar, dill, kummin i lätt majonnäs med lite riven västerbottenost (finns som halv eller hel portion, men den hela är godast) till vilken man med fördel kan ta in en god öl och så en Stenborgare. Det sistnämnda är husets egen förnämliga snaps som började göras efter samma recept 1772 för Bellman (ni vet, han med Frydmans epistlar) och till vilken serveras små skorpor. Efter en sådan inledning passar det utmärkt med en Biff Rydberg, gärna med två ägg på potatisen, och så förstås lite fransk senap. Och varför inte avsluta med en dubbel espresso och kanske en liten tryffelboll, det är ju ändå fredagsmys? En annan klassisk krog som alltid är pålitlig är **Sturehof** på Stureplan. Öppet jämt (utom på julafton), alltid gott och trevligt, med proffsig och vänlig service. Det är märkligt att denna restaurang som är så stor lyckas hålla så jämn och hög kvalitet genom åren. Deras svenska klassiker, inte minst torskryggen, är nog hittills oöverträffade! Likaledes klassiska **Prinsen** på Mäster Samuelsgatan 4 (prova ljummen skaldjurssallad, eller köttbullarna!), **Grodan** på Grev Turegatan 16 (där det mesta är gott men klassiska fiskgrytan eller lövbiffen särskilt minnesvärda), **KB** på Smålandsgatan 7, **PA&Co** på

Riddargatan 8, **Berns Asiatiska** vid Berzelii Park eller **Teatergrillen** eller **Riche** på Nybrogatan 3 är alltid värda ett besök.

Av Stockholms nyare restauranger gillar jag att besöka **Gastrologik** eller **Volt**. Eller mera traditionella franska **Bobonne** på Storgatan 12. På Bobonne berättar man att namnet betyder ungefär "den goda hushållerskan" på franska, men det är inte bara hushållerskan som är god på denna restaurang! Ett besök på Södermalm är numera ett måste, och där är klassiska **Urban Deli** vid Nytorget utmärkt. Och **Himlen**, beläget i gamla Skatteskrapan på Södermalm, är lätt att uppskatta (sic!) såväl för baren (med Stockholms vackraste utsikt åt alla håll, det känns som om man är någon annanstans, kanske i New York?!) som den förvånansvärt intima restaurangen. God italiensk mat kan man få på **Piatti** på Nybrogatan. Besök också fiskrestaurangen **B.A.R.** (Blasieholmens Akvarium och Restaurang) på Blasieholmsgatan 4A där man väljer sin egen fisk ur fiskhandlarns disk, restaurangen/baren/terassen på **Lydmars Hotell** på Södra Blasieholmshamnen 2, inrymt i gamla östtysklands ambassad, och så förstas **Strandbryggan Sea Club** på Strandvägen intill Djurgårdsbron (öppet sommartid) där man äter gott och enkelt i Stockholms kanske allra vackraste miljö på vattnet, med fantastisk bar därtill. Eller varför inte besöka **Ångbåtsbryggan** på Strandvägen, med vacker bar och restaurang i underbart maritim inramning, komplett med fyra ångbåtar, som går att hyra! Och så finns det ju många andra roliga ställen. Internationella **Strandvägen 1**, **Miss Voon**, och **Boqueria** i Moods Galleria till exempel. Och på Kungsholmen återfinns **Restaurang AG** på Kronobergs-gatan 37, ett måste för köttälskare... samt en av stans bästa hemligheter: **Mälarpaviljongen** längs Norr Mälarstrand, för enkel mat i exceptionell miljö. ■



Evenemang

Europalia Turkey, fr.o.m. 6/10, invigning 7/10, kommer Turkiet att ha en framträdande plats i Bryssels kulturliv, Europalia är också en väl förankrad institution för att framhäva det utvalda landet (europalia.eu, 02 504 91 20).

Chapelle des Minimes, 25/10, kl 10h30, kör och orkester, har börjat säsongen 2015/2016 med sina månatliga Bach-konserter, kyrkan brukar vara fullsatt så det är viktigt att komma tidigt, Eglise des Minimes, Rue des Minimes 62 (www.minimes.net).

Staden Mons kulturhuvudstad 2015 med ett ambitiöst program se nedan (info och program på www.mons2015.eu, 065 39 59 39).

Hallo my name is Paul Smith - Collection #02(5), förlängd till 2/11, visar hans utveckling som modeskapare fram till hans världsomspännande framgångar, Modemuseum Hasselt, Gasthuisstraat 11 (www.modemuseumhasselt.be, 011 23 96 21).

Utställningar i Belgien

Béjart parcours libre, permanent utställning om Maurice Béjart och hans verk på Maison Maurice Béjart, Rue de la Fourche 49, lämpligt att reservera (www.maison-bejarthuis.be, 02 511 31 55, 02 347 44 68).

Gitte Jungersen och Yves Malfliet, till 10/10, Samtida keramiker, Puls Contemporary Ceramics, Rue du Page 19 (Châtelain) (www.pulsceramics.com, 0494 83 60 55).

Mons2015: Mons är Europas kulturhuvudstad 2015, info via turistbyrån på Grand-Place, bl.a. Atopolis/Mons2015****, till 18/10, en utställning med samtida konst, Manège de Sury, Rue des Droits de l'Homme, (besöksingång, Rue Damoiseaux) **La Chine Ardente**, till 4/10, 25 monumentala och samtida skulpturer, Clouds Mons 2015, till 18/10, slottsparken Château du Roeulx, Place du Château 21, Le Roeulx (www.mons2015.eu, 065 59 59 39).

Moi, toi et le jardin/ les plaisirs des jardins au 1700-talet***, till 11/11, ett tiotal fotografer ger sin bild av en trädgård/park, Château de Seneffe, (www.chateaudeseneffe.be).

Antwerpen: Le Cabinet d'Or***, till slutet 2016, Rockox en gammal patricier och handelsfamilj, Nicolas Rockox (1560–1640) var borgmästare, mecenat och nära vän till Rubens, museet har fått sina samlingar väsentligt utökade med mästerverk från konstmuseet i Antwerpen under renovering, nu kan man visa hur en förnäm konstsamling skulle se ut på den tiden, Maison Rockox, Keizerstraat 10-12, Antwerpen (www.rockoxhuis.be, 03 201 92 50).

Utställningar i utlandet

OBS! När det gäller de stora utställningarna bör man reservera/köpa biljetter på nätet. Kötider i Paris och London på 1 à 2 timmar är annars vanligt förekommande.

Lille: Louvre-Lens, besök filialmuseet till Louvren i Paris, ligger strax söder om Lille, museet har inga fasta samlingar utan lånar in verk från Louvren i Paris, utställningar: La Galerie du temps, till slutet 2017, en vandring genom tiden och seklerna med inlånade verk i kronologisk ordning som kontinuerligt byts ut, gå in på internet för aktuella utställningar, Museet Louvre-Lens, 99 Rue Paul Bert, Lens, (www.louvrelens.fr/, +33 3 21 18 62 62). Museet har under sitt första verksamhetsår haft 900 000 besökare varav 100 000 från Belgien.

London: Painting Paradise: The Art of The Garden till 11/10, hur parker och trädgårdar inspirerat konstnärer genom seklen, The Queen's Gallery, Buckingham Palace Road (www.royalcollection.org.uk, +44 20 7766 7301),

Madrid: Fondazione Prada***, nytt museum installerat i ett renoverat destilleri, Largo Isarco 2, 20139 Milano (www.fondazioneprada.org).

Venedig: Proportio, till 20/11, i samband med biennalen, utställning på Palazzo Fortuny (www.axel-vervoordt.com)

Klassisk musik

Höstkonsert av Brussels Philharmonic Orchestra, 3/10, under ledning av David Navarro Turre, solist Camille Thomas, cello, med Coriolan-uvertyren av Ludwig van Beethoven, Cellokonsert nr 1 av Sjostakovitj och Symfoni nr 7, op 92, av Ludwig van Beethoven, Conservatoire Royal de Bruxelles, Rue de la Régence 30 (www.bpho.be, 0478 88 10 06).

Opera

Powder her nose***, till 3/10, opera av Tomas Adès som bygger på hertiginnan av Argylls skandalösa liv, La Monnaies vandringssår under operans renovering, Halles de Schaerbeek, Rue Royale-Sainte-Marie 22, Schaerbeek (www.lamonnaie.be, 02 229 12 11).

Ernani, till 6/10, opera av Verdi, Opera Royal de Wallonie, Place de l'Opéra, Liège (www.operaliege.be, 04 221 47 22).

Opera på bio 1, vintersäsongen 2015/2016 med direktsändningarna från Metropolitanoperan i New York av operor med världens bästa sångare, Kinopolis Bruxelles, Boulevard du Centenaire 20, Heysel (www.kinopolis.com/opera).

Viva l'Opera på bio 2, vintersåsongen 2015/2016 med många direktsändningar, på UGC-biograferna på Place de Brouckère och Avenue de la Toison d'Or (<http://fr.vivalopera.be>).

Teater

Conversations avec ma mère***, 18/11-22/11, Wolubilis, Bruxelles och 4/12, Centre Culturel d'Uccle, dramatisk komedi med Belgiens "Grande Dame de Théâtre" Jacqueline Bir och med Alain Leempoel, (<http://mad.lesoir.be/scenes/91333-conversations-avec-ma-mere>).

Qui a peur de Virginia Woolf ?-Who is afraid of Virginia Woolf, till 3/10, Edward Albees berömda drama med den fruktansvärda uppgörelsen mellan George och Martha, Théâtre Le Public, Rue Braemt, 64-70 (www.theatrelepublic.be, 0800 944 44).

Roméo et Juliette, tors, fre, lör till 17/10, Marionett-teatern Théâtre Royal du Toone, Rue du Marché aux Herbes 66 (www.toone.be, 02 511 71 37, 02 513 54 86).

Œdipe tyran, till 31/10, efter Sofokles grekiska tragedi, Théâtre de la Place des Martyrs, Place des Martyrs 22 (www.theatredesmartys.be, 02 223 32 08).

Jeanne d'Arc au troisième degré, till 31/10, en text som blandar teater, circus och kampsport, Théâtre de la Place des Martyrs, Place des Martyrs 22 (www.theatredesmartys.be, 02 223 32 08).

Les trois Mousquetaires, till 1/12, efter Dumas, Théâtre royal du Parc (www.theatreduparc.be, 02 505 30 30).

Cirkus

AmaLuna, till 25/10, av Cirque du Soleil cirkusens senaste spektakel med "poetisk akrobati och kvinnlig energi", Brussels Expo, Heysel, (www.cirquedusoleil.com, 00-800-1-548-0000).

Film

Film/konsert: Gudfadern på storduk: 30/10, Nino Rota och Shih-Hung Yong med symfoniorkester live, Brussels Expo, Palais 12 (<http://greenhousetalent.be>, 0900 40 850).

Cinematek – filmmuseet, Rue Baron Horta 9 och Flagey, Place Sainte-Croix, med stumfilmer, klassiska filmerna och filmer med filmens stora. Kataloger finns på Bozar och Flagey (www.cinematek.be, www.flagey.be).

På bio: ett premierat urval: Marguerite*** av Xavier Giannoli, Knight of cups*** av Terrence Malick, Straight Outta Compton*** av Gary Gary, Ricky and the flash** av Jonathan Demme, Le tout nouveau testament*** av Jaco Van Dormael, Cemetery of splendour*** av Apichatpong Weerasethakul, Paradisetrips*** av Raf Reyensstjens.

Les Samedis du Ciné - filmer för barn och vuxna, parallella föreställningar på lördagsförmiddagarna kl 10.00, såsongen börjar 26/9, Cinema Vendome, Chaussée de Wavre 18 (www.cinema-vendome.be).

Auktioner

Mont de Pieté, Rue Saint-Ghislain 19, pantbanken håller specialauktioner på icke inlösta smycken och andra konstföremål 5/12, visning 3/12, 4/12 och halva 5/12 (www.montdepiete.be, 02 512 81 83).

Galerie Moderne, 13/10-14/10, antikviteter, visning 9/10-12/10, Rue du Parnasse 3 (www.galeriemoderne.be, 02 511 54 15).

Hôtel de ventes Horta, 12/10-13/10, antikviteter, visning 9/10-11/10, Rue de Roodebeek 70/74 (www.horta.be, 02 741 60 60).

Hôtel de ventes Vanderkindere, 13/10-14/10, visning 9/10-11/10, Chaussée d'Alseberg 685-686 (www.vanderkindere.com, 02 344 54 46).

Planera framåt

Röda arméns körer, 22/10, efter internationella framgångar och det prestigefyllda uppdraget att få sjunga på invigningen av de olympiska spelen i Sochi är körerna åter på turné i Väst, Forest National, Avenue Victor Rousseau, 208 (www.forestnational.be, 0900-69.500).

Eros Ramazzoti, 26/10-27/10, Brussels Expo, Palais 12, Place de Belgique 1, Bruxelles (www.ramazzotti.com).

Bob Dylan, 1/11, Forest National, Avenue Victor Rousseau 208 (www.bobdylan.com).

Charles Aznavour, 17/11, på avskedsturné, Forest National, Avenue Victor Rousseau 208, Forest (www.forest-national.be, 02 340 21 23).

La Reine des Neiges/Snödrotningen, 22/11, kl. 15.00, en balett och ett magiskt skådespel efter H. C. Andersens saga, av Operabalett och aktörer från Nationalteatern Ukraina, Cirque Royal, Rue de l'Enseignement 81, Bryssel (www.cirque-royal.org, 02 218 20 15).

Svansjön, 12/12, balett av Tjajkovskij, Moscow City Ballet, Cirque Royal, Rue de l'Enseignement 81 (www.cirque-royal.org, 02 218 20 15).

Här finner du mail-adresser där du når olika funktioner i Svenska Klubben:

annons@svenskaklubben.be

redaktion@svenskaklubben.be

ordforande@svenskaklubben.be

aktivitet@svenskaklubben.be

medlem@svenskaklubben.be

upplysning@svenskaklubben.be

hiddensecrets@svenskaklubben.be



Kalles kaviar

Text: Margareta Dubois Ingelsson



När jag öppnar min internationella tidning och hittar bilden av den välkända blå tuben prydd med en blond gosse mumsande på ett stycke knäckebröd med spritsad kaviar, är det förstås KALLES kaviar det handlar om! Denna kaviar hade artikelförfattaren tydligen hört mycket talas om, och enbart negativt. Det betonas litet onödigt att KALLES inte har något med rysk kaviar att göra.

En reklam som visats i Los Angeles tas som exempel: En "vänligt utseende svensk" försökte få folk på en badstrand i Kalifornien att åtminstone provsmaka hans KALLES kaviar men blev ganska brutalt avvisad av de flesta. En gammal surfare i wet-suit var mycket direkt: "You don't want to serve that to people, dude!" Och i slutändan ses kaviarförsäljaren sitta på stranden och beundra solnedgången (an American must on beaches) och belåten själv äta sin ratade kaviar.

I artikeln påstås också att Kalles kaviar är Sveriges svar på Marmite (ett salt smörgåspålägg som används i England och som smakar som en buljongtärning av kött och är bredbar. Och billig!)

Receptet till kaviaren såldes på 1950-talet för 1000 kronor, alltså c:a 200\$, till Abba Seafood, som givetvis inget har att göra med sånggruppen med samma namn, och i färglösa tuber. Snart insåg man vikten av att tuberna hade de svenska färgerna. Gossen på tuben är ett porträtt av sonen till direktören för Abba

Seafood och han lär åtnjuta livslång fri tillgång till kaviaren!

Kanske väntade svenskarna rent av på denna delikatess för första året såldes en miljon tuber! Det tillverkas och säljs nu 3.300 ton KALLES kaviar årligen och den siffran gäller Sverige och export till skandinaviska butiker världen runt, men inte Norge som har ett annat märke.

Nå vad handlar det om? Salt torskrom. Och hur används den? Gärna tillsammans med kokta ägg i stället för salt till frukost. Med sin rosa färg kan den också pryda t ex någon kall fiskrätt på ett byffébord.

Folk som inte fått denna delikatess som barn har väl mindre tendens att äta den som vuxna men många svenskar på besök i hemlandet tycker nog den hör till det de saknat. Och för dem är det fråga om något typiskt svenskt i stil med inlagd sill, pepparkakor och kanelbullar. Och jag har sett många ganska sofistikerade personer med ett ljust leende betrakta denna härlighet i en av Byssels skandinaviska butiker. I skaran av våra 11 barnbarn, alla boende utanför Sverige, är det fem som älskar kaviar, någon som till äventyrs prövar den när han besöker mormor och resten direkt avvisande.

Och jag själv? Ett löskokt ägg och en skiva rostad bröd med KALLES till frukost är ibland riktigt gott även om jag får vara ensam om den vid bordet. ■

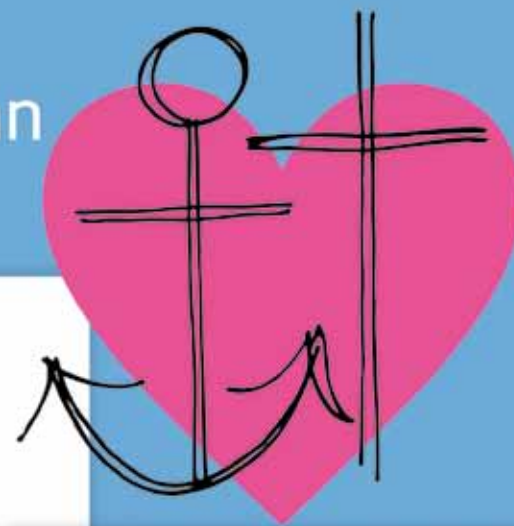
Svenska kyrkan i Bryssel

Måndag
19.30-22.00 Körövning Svenska kören

Tisdag Café 11.00-16.00
8.00 Morgonmessa
11.00-14.00 Öppen förskola
11.00 Sångstund 1-3 år
13.00 Sångstund 0-1 år
14.00 Basargruppsmöte
18.00-19.30 Körövning Luciakören

Onsdag Café 11.00-18.00
14.00-15.00 MySpace 6-8 år
16.00 Sångstund
16.30 Sagostund
17.00 Middag
Samtalsgrupp/Föredrag/Konsert

Torsdag Café 11.00-18.00
11.00-14.00 Öppen förskola
12.00 Sopplunch Ärtsoppa med pannkakor
15.45-16.30 Kyrkis
16.30-17.30 Körövning Barnkören
17.30-19.00 MySpace 11-13 år
20.00 Ung i Bryssel



LÖRDAG CAFÉ 11.00-15.00

SPRÅKCAFÉ

SÖNDAG

11.00 GUDSTJÄNST MED SÖNDAGSSKOLA
KYRKKAFFE
KONFIRMANDGRUPP

EN SÖNDAG PER MÅNAD
MÄSSA I ANTWERPEN 11.00
FÖRSTA SÖNDAGEN I VARJE MÅNAD
MUSIKGUDSTJÄNST I BRYSSEL 18.00

Som hemma fast utomlands

Varje vecka bedrivs verksamhet för stora och små och på söndagar firar vi alltid gudstjänst. Hit är alla välkomna!

www.svenskakyrkan.se/bryssel

Avenue des Gaulois 35, 1040 Bruxelles
Telefon: +32(0)2 387 25 19

Svenska kyrkan
BRYSSEL



FOTO: HEN

Julkonsert med Luciatåg

Svenska kören i Bryssel, Luciakören, Raphaël Wiltgen, organist, solister och instrumentalister, Gunnar Gillfors, musikalisk ledning

SÖNDAG 6 DECEMBER

16.00 FAMILJEKONSERT MED SVENSKA KYRKANS BARNKÖR
18.00 KVÄLLSKONSERT

ÉGLISE NOTRE DAME DES GRÂCES DU CHANT D'OISEAU,
1150 WOLUWE-SAINT-PIERRE

Entré: 10€ familjekonserten kl. 16.00. 15€ kvällskonserten kl. 18.00.
Försäljning av biljetter i Svenska kyrkan eller via körmedlemmarna.
www.swedishchoir.be